

gjørende for det ærede Medlem end det, jeg gav iforgaars. Det ærede Medlem spurgte om, hvad Udsalbet af Standretten havde været, hvormange der er stude efter dens Dom. Jeg formener, at Oplysninger derom maa have foreligget for det ærede Medlem ligesom for hele det danske Publikum, da jeg ikke tvivler om, at Udsalbet har staaet at læse i alle Aviser kort efter, at det var naaet hertil, saavidt jeg erindrer var Tallet 12. Standrettens Virksomhed blev standset af Guverneren saa tidlig; som han ansaa det for forsvareligt, og jeg tror, at jeg kan betegne det som meget tidligt; og Standretten blev afløst af en anden Domstol, en extraordinær Domstol til Undersøgelse og Paaljendelse af de Forbrudelser, der ere begaaede under Oprøret. Denne Dommerkommisjons Virksomhed er ikke sluttet endnu, og før den er sluttet; og Resultatet foreligger, er jeg ikke istand til at besvare det ærede Medlems Spørgsmaal i saa Henseende. Naar det ærede Medlem betegner Standrettens Sammensætning som efter hans Mening uheldig; saa udalte det ærede Medlem jo kun et personligt Skjøn, som det ærede Medlem er berettiget til at have og Andre naturligtvis berettigede til ikke at have; men naar det ærede Medlem betegnede to af Standrettens Medlemmer som interesserede i Sagen, og altsaa selve Standretten som partist, saa tror jeg, at en saadan Udtalelse er absolut uberettiget, og at den nødvendig burde høres her i Salen. Iøvrigt svævede det ærede Medlem, saavidt jeg veed, i en Bilsfarelse; naar han betegnede den ene af Standrettens Medlemmer som en Planter. Denne Mand er en af de længst tjente og bedst tjente vestindiske Embedsmænd, som har røgtet et Dommerkab i Vestindien i en Stække af Aar, nemlig som Dommer i Centerdistriktet, der senere blev nedlagt. Det er denne Mand, som det ærede Medlem betegnede som en partist Planter eller en interesseret Planter. Om han eier et Stykke Jord paa St. Croix eller ikke, veed jeg Intet om. Bevist for, at der ikke var Righed for Loven paa St. Croix; søgte det ærede Medlem blandt Andet i denne Standrets Sammensætning. Jeg veed ikke, om det ærede Medlems Mening var, at Standretten, for at kunne yde lige Ret og Skjel, skulde have bestaaet af Et halvt af Sorte og halvt af Hvide. Jeg veed ikke, om det var det, som var det ærede Medlems Mening; i hvert Fald forekommer det mig ikke, at man af en extraordinær Domstols Sammensætning kan udlede noget Bevis paa, at der ikke søes lige Ret og Skjel mellem de to Race i Vestindien, eller i hvert Fald ikke det, at de ikke staa lige for Loven. — Et andet Bevis søgte det ærede Medlem i hvad han ansaa for givet; nemlig, at der, efter at den lovlige Standret var nedsat, var holdt private Standretter paa St. Croix, som selv skulde have udført deres Domme formodentlig paa samme Maade som den lovlige Standret, nemlig

ved at lade Negre stybe; og det ærede Medlem spurgte mig da, om det forholdt sig saaledes. Jeg kan kun dertil svare det ærede Medlem, at delom er mig aldeles Intet bekendt. At der under selve Oprøret har fundet Excesser Sted, derom kan der neppe være nogen Tvivl. Det erkjendte jeg forrige Gang i Mødet iforgaars; men jeg udaltede ved Siden deraf, at der vel neppe er noget Oprør i den hele Verden, uden at man fra begge Sider sætter sig udover de bestaaende Love. — Denne særlige Karakter af Godmodighed, som det ærede Medlem vilde havde for Oprøret eller for Oprørerne, tror jeg dog kunde være ikke uden Tvivl undertastet. Jeg vil blandt Andet erindre om den barbariske Myrden af værgeløse Soldater, som fandt Sted derovre. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem regner det, for et Træk af Negergodmodighed, at Hundreder af Sorte, naar de paa deres Bei stode paa 2 enkelte Soldater, ikke gjøre dem værgeløse, for at sikke sig imod, at de skulle forøge deres Modstanderes Tal, men paa den mest barbariske Maade myrde dem — jeg veed ikke, om det er et Træk af Negergodmodighed. Dengang, det skete, var der endnu ikke flydt Negerblod. — Det ærede Medlem — forekom det mig — vilde endvidere betegne den sorte Befolkning overhovedet som en Befolkning, der tav og led. Jeg maa dog bemærke, at der er kommet til mig ikke een, men flere Udtalelser fra denne Befolkning, som ganske vist ikke karakterisere den eller dens Talsmand — at Brevfriseren til mig var sort, kan jeg ikke tvivle om, da hans Fotografi var vedlagt som godmodig, idet denne blandt Andet, hvad der da ikke er noget Regn paa Godmodighed, bemærkede, at vi kunde spare os. Altligheden med at sende danske Soldater ud for at kue Negrene, thi saa mange vi sendte, skulde blive ryddede afveien; man tror, at det er den gule Fæder, der rydder Soldaterne afveien; men det er Negrenes Gist, der rydder dem afveien. Noget egentlig Regn paa Godmodighed tror jeg ikke, man vil finde deri; det er af de Anekdoter, som Intet bevise, og som det aldrig kunde falde mig ind, at fremkomme med, naar man ikke gjentagne Gange her som det forekommer mig, har søgt at fremstille den sorte Befolkning derude som en godmodig, uskyldig lidende Befolkning, saa at, naar en Bepægelse fandt Sted blandt dem, maatte man nødvendigvis søge Aarsagen dertil, Kilden, dertil, udelukkende hos de Hvide. Der kan være Feil paa begge Sider; men denne Betegnelse, at det er den hvide Befolkning derude, der udelukkende skal bære Ansvar for, hvad der er fset, tror jeg, maa modsiges. — Det ærede Medlem erkjendte, at den sorte Befolkning efter sit nuværende Kulturstandpunkt ikke vilde være velstillet til at, tage Del i Selvforsvarelse, det godkjender jeg selvfølgelig fuldstændig, og naar det ærede Medlem tilspøede, at efter hans Mening var den hvide Befolkning der-